

Tranceproces demo

De Betovering

Geest en lichaam lijken gescheiden, omdat we er twee woorden voor hebben. Geest en lichaam. In het echt zijn ze natuurlijk niet gescheiden, in het echt zijn ze onlosmakelijk verbonden.

Geest en lichaam vormen een systeem, een onlosmakelijk systeem. Door deze twee woorden, geest en lichaam verwarren we onszelf en elkaar. Doordat we deze twee woorden hebben lijkt het alsof er als het ware twee entiteiten los van elkaar opereren. Het zou het zoveel makkelijker maken als die twee dingen echt los van elkaar bestaan. Lekker rustig. Je kunt denken wat je wilt en je lichaam doet intussen ook wat het zelf wil. De biologie regelt zichzelf. Was het maar waar, was het maar zo eenvoudig, een geest en een lichaam. Was het maar zo simpel ingedeeld. Nee, geest en lichaam zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden en daarom schrijf ik vanaf nu geest-lichaam aan elkaar.

Wat kan je nu met het gegeven dat geest en lichaam onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn?

Veel! Want door het stellen van de juiste vragen en het juiste gebruik van taal, activeer je de diepere betekenislagen die het voelen en denken met elkaar verbindt. Door de juiste vraagstelling komen er, als het ware bij toverslag, diepere betekenislagen omhoog, die het bewustzijn van de volledige eenheid van lichaam-geest duidelijk maken. De vraagstelling her-verbondt de persoon met zijn diepere betekenissen, waardoor zijn trance zichtbaar wordt, ook voor diegene zelf.

Met je rug tegen de muur

Laten we maar bij het begin beginnen.

Ik begeleid een jonge man van 28 jaar, hij is gestuurd door zijn baas en zo zit hij er ook bij, namelijk zoals iemand erbij zit als hij niet helemaal wil.

'Ik geloof niet zo in het besturen van jezelf', begint hij het gesprek.

'Wat bedoel je?' vraag ik hem.

'Ik geloof niet zo in dat geprogrammeer!'

'Wat bedoel je daarmee?' vraag ik hem nog maar eens.

'Ik ken mensen die daar niet beter van geworden zijn.'

'Oh', roep ik nieuwsgierig, 'wie dan?'

'Ja, ik ken wat mensen die ook met jouw ideeën aan de gang zijn gegaan.'

'Welke mensen?' vraag ik nogmaals. Hij wordt vager en begint mijn vraag te ontwijken en onrustig te schuiven in zijn stoel.

'Nou ja', zegt hij plotseling, 'ik weet niet. Ik geloof er gewoon niet zo in, geloof ik maar' zegt hij: 'ik sta er wel voor open'.

'Oh, je staat er wel open voor, maar je gelooft er niet in?'

'Ja, ik bedoel, ik moest hier naar toe, want mijn houding schijnt klote te zijn op het werk. Dus het was de optie of je gaat aan je houding werken met Wassili, of je zoekt een andere plek. Ik heb net een huis gekocht en ik kreeg dit te horen van mijn baas, vlak voordat ik naar de notaris toe moest. Ja, wat doe je dan, je staat met je rug tegen de muur. Als ik had gezegd, de mazel, dan had ik geen huis kunnen kopen, maar het liefst had ik opgezegd en was ik iets leuks gaan doen.'

Ik heb er al alles aan gedaan

'Dus, als ik het goed begrijp, is de enige reden dat je hier zit, dat je een contract nodig hebt om je hypotheek aan te kunnen vragen, klopt dat?'

'Ja, maar nu ik hier zit wil ik echt wel iets doen hoor.'

'Wacht even een klein stapje terug. Je gelooft niet in je eigen geest besturen, je wilt je werk niet, maar je hebt je baan nodig en daarom ben je hier, begrijp ik dat goed?'

'Ja, maar ik sta echt open voor wat verandering. Ik heb ook tegen mijn baas gezegd, dat ik hier echt voor wil gaan. Weet je wat het is ...' vervolgt hij, 'ik geloof dat je bent zoals je bent en dat je dat niet kunt veranderen. Je zit nou eenmaal zo in elkaar. Ik heb dit altijd al gehad en ik heb er al alles aan gedaan zonder enig echt effect. Mijn ouders werden al gek van me. Ik ben van het VWO naar de HAVO en toen naar de MAVO gegaan. Ik ben gewoon zo, ik geloof dat je dat niet kunt beïnvloeden.'

De sport

Het begint me een beetje te duizelen door de vaagheid

van het gesprek, maar ik doe mijn best de jonge man die voor me zit te volgen. 'Wat kan je niet beïnvloeden?' vraag ik hem.

'Nou weet je, ik ga nogal in de weerstand als ik iets moet. Want dat pik ik niet.'

'Wat bedoel je precies?'

'Nou, ik doe het graag op mijn manier.'

'Hoe op jouw manier?'

'Ik wil niet graag dat me verteld wordt, wat ik moet doen.'

'Wat gebeurt er dan?' vraag ik hem.

'Ja, ik weet niet. Ik heb er alles aan geprobeerd. Toen ik 17 was, heb ik bij een psychiater gelopen. Ik geloof dat het vooral leuk was voor hem en ja, je kent dat wel, dan krijg je de sport, hij probeert je te vangen en jij doet je best hem te misleiden en hij maar denken dat hij me had, hahaha.

Maar goed daar ben ik dus niets mee opgeschoten.'

'Je zegt dus, dat je er alles aan gedaan hebt. Heb je nog meer gedaan dan naar die psychiater gaan en hem om de tuin leiden?'

'Nou ja, ik heb er veel over nagedacht.'

'Wat bedoel je?'

'Ik heb veel nagedacht over mijn probleem en ik heb geconcludeerd dat ik zo ben, daar kan ik niets aan doen.'

'Dus je vertelt me, dat je bezoek aan een psychiater elf jaar geleden en over je probleem nadenken, in jouw ogen gelijk is aan 'alles gedaan' hebben?'

'Ja, als je het zo zegt is het misschien een beetje mager. Nou ja, dan heb ik niet per se alles gedaan, maar ik geloof nou eenmaal dat ik zo ben, dus zo is het. Mijn ouders werden gek van me.' 'Ja, dat begrijp ik wel.'

Dus... jij bent nu eenmaal zo?

'Dus even voor mijn duidelijkheid, jij gelooft dat je geen invloed hebt op het feit dat jij 'in de weerstand gaat' omdat jij nou eenmaal zo bent.'

'Ja', zegt de jonge man

met een vanzelfsprekendheid die gelijk is aan het feit dat je moet plassen als je 4 glazen bier gedronken hebt. 'Ik geloof dat je geen invloed hebt op hoe je bent.'

'Zou je invloed op hoe je doet willen hebben?'

'Ja', zegt hij volmondig. 'Als dat zou kunnen! Weet je?' zegt hij 'dan zou er zoveel anders zijn.' 'Wat dan?' vraag ik hem.

'Alles. Weet je wat er nu namelijk steeds gebeurt. Ik krijg een taak van mijn baas, niks aan de hand zou je zeggen maar dan stopt het. Gek, hè? Het stopt gewoon.'

'Wat bedoel je precies?'

'Ik weet niet, ik haak gewoon af.'

'Hoe haak je dan af?'

'Ik stop dan.'

'Jij stopt dan?'

'Ja, ik denk dan, dat ik het zo ga doen, maar ik ga gewoon iets anders doen.'

'Zoals?'

'Nou niet zoveel. Ik stel alles uit. Nou het is niet echt uitstellen, want ik wil het wel meteen doen, maar op een of andere manier lukt het me niet.'

'Heb je dat met veel dingen?'

'Ja, met alles, belasting papieren, de post, mijn werk.'

'En wat gebeurt er dan?'

'Dan beginnen mensen aan mijn kop te zeuren, dat het toch gedaan moet worden en dan ga ik in de weerstand.'

'In de weerstand?'

'Ja. dan begin ik me een beetje te verzetten en ga ik gewoon iets anders doen wat ik leuk vind. Het is niet zo dat ik dat andere niet wil doen hoor, maar ik ga dan iets leuk doen. Iets wat misschien helemaal niet nodig is. En weet je wat nog meer klote is? Dat ik er ook nog eens van baal en dat ik niets voor elkaar krijg. Alles op het laatste moment.'

'Want dan doe je het wel?'

'Ook niet altijd, soms. Ik heb het gevoel dat ik altijd scherven aan het opvegen ben.'

Zie je over 2 weken

'Wat wil je hier eigenlijk? Want ik krijg de indruk, dat je hier alleen maar bent, omdat je een hypotheek moet hebben en dat kan alleen met een contract, maar als het aan jou lag...'

'Ja, dat is wel zo maar ik besef me zo langzamerhand dat er iets moet veranderen.'

'Waarom ga je niet gewoon weg bij je baas, je hebt nu toch je hypotheek?'

'Ja, dat heb ik me ook bedacht maar ...' en voordat hij verder kan praten onderbreek ik hem.

'Zou je probleem weg zijn als je voor iemand anders gaat werken?'

'Nee, ik denk het niet, ik heb dit probleem al jaren.'

'Luister', zeg ik hem. 'Ik wil graag met je werken, maar alleen als jij ook echt aan de slag wil. Ik kan je namelijk helpen met dat innerlijke spel dat jij met jezelf speelt. Dat innerlijke spel, waarmee je jezelf betovert en waarmee je weerstand opwekt en je jezelf in trance houdt.'

'In trance? Wat bedoel je? Je bedoelt dat ik dat zelf doe? Daar begrijp ik niets van. Maar goed, ik wil dit echt veranderen. Ik geloof niet in het besturen van je geest hoor' zegt hij nogmaals, 'maar ik sta hier voor open en ik vind je aardig.'

'Goed om te horen zeg ik hem. Ga maar eens nadenken over wat je dan wilt bereiken. Ik spreek je over twee weken.'

WASSILI ZAFIRIS IS VERANDERINGSDESKUNDIGE. ALS ERKEND COACH, NLP-TRAINER EN NEURO SEMANTISCH PIONIER BEGELEIDT HIJ TRANSFORMATIEPROCESSEN BIJ PARTICULIEREN, INTERNATIONALE ONDERNEMINGEN EN DIT JAAR OOK HET NEDERLANDS DAMES VOLLEYBAL TEAM. DAARNAAST ONTWIKKELDE HIJ SUCCESVOLLE TRAININGS-PROGRAMMA'S ZOALS RIJK LEVEN, ZELF-ACTUALISATIE, WEERBAARHEID EN PERSOONLIJK LEIDERSCHAP.

Voor meer info en contact auteur:

www.wassilizafiris.nl

info@wassilizafiris.nl

Wassili Zafiris (foto: Tessa Jol)